

at Landet og Landbruget ikke skulde kunne have Fordel af en Toldbeskyttelse; fordi Produktionen har naaet et saa stort Omfang. At Produktionsmængden har været stor; det er som sagt en Kendsgerning, men hvorvidt den Indtægt, den har bragt, staar i Forhold til dens Størrelse, er jo et Spørgsmaal, som maaske mange dog ville stille sig ret tvivlende til, idet vi allesammen vide, hvor uendelig store Produktionsomkostningerne efterhaanden ere blevne for os.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) var ikke fornøjet med som den røde Traad, der gaar igennem hele Lovgivningen til Fremme af Husdyravlen og Husdyrbruget at finde Præmieringssystemet. Han ankede over, at dette Præmieringssystem var blevet fulgt, efter hans Mening i alt for stor Maalestok lige fra første Færd ved Husdyravlen af 1852 til de seneste Love og ogsaa til de Bevillinger, der ad anden Vej ere givne til det samme Formaal: Husdyrbrugets Fremme. Ved Siden deraf indrømmede dog det ærede Medlem, at Præmieringen absolut havde bragt Husdyrbruget frem og ganske væsentlig bidraget til, at det var drevet op til den Højde, hvori det virkelig findes nu; men han ønskede efterhaanden Systemet forladt, saa vi gik over fra, som han udtrykte sig, Præmieringen af den enkelte til at give Understøttelsen mere i Retningen af Sammenlutninger, Andelsforeninger og lignende Bestræbelser i anden Retning for at fremme Husdyrbruget. Men jeg maa dog sige, at allerede de senere Bevillinger paa Finanslovene, og Husdyrlovene af 1ste April 1887 og 14de April 1893, pege jo aldeles decideret i den Retning, som det ærede Medlem ønskede, idet de til Dels og den sidste Lov udelukkende have disse Formaal for Øje og aldeles ikke beskæftige sig med at forøge selve Præmiens Beløb. Jeg kan i øvrigt i flere Retninger sympatisere med det ærede Medlems Udtalelser. Ogsaa jeg er meget tilbøjelig til at tro, at man maaske kan drive Sagen for vidt i Retning af Præmieringssystemet, men jeg tror i øvrigt ikke, vi risikere derigennem at komme til at tabe de andre Formaal af Øje.

Men jeg tror, at vor Enighed vilde glippe, naar vi skulde til at drøfte, hvor der saa helst skulde ske Indskrænkning i Retning af Præmiering, thi det Sted, hvor det efter min Mening er mindst fyldestgørende, er ved de lokale Landboforeninger, og navnlig ved adskillige af de mindre lokale Landboforeninger, men jeg har

selvfølgelig ikke villet gaa med til at gøre Indskrænkning paa dette Omraade, da jeg ved, at disse mindre lokale Landboforeninger ikke alene direkte gennem Præmiebeløbene, men derved at de samle Landbefolkningen omkring i Kredsene og paa forskellig anden Maade vække Interesse for Husdyrbruget. I det hele er jeg dog overbevist om, at selv om en Del af Pengene maatte kunne siges ikke at være uddelt paa den Maade, som Loven kræver, nemlig at Præmier kun maa uddeles, naar vedkommende Dyr, vedkommende Avlsdyr i og for sig ere gode, ere værdige til Præmie, og ingenlunde maa uddeles efter, om det er de bedste af dem, der ere udstillede, saa har jeg som sagt ikke villet gaa med til at foretage Indskrænkninger paa dette Omraade; tværtimod, jeg er altsaa gaaet med til at foreslaa opfyldt de Ønsker, som have gjort sig gældende i de lokale Landboforeninger ligesom i Fællesforeningerne, at der skulde gives dem et Statstilskud, staaende i et bestemt Forhold til det, Foreningerne selv yde. Jeg tror i øvrigt ikke, at Statskassens Tilskud der vil blive i saa meget høj Grad forøget ud over, hvad det nu er, jeg er vis paa, at det dog vil indskrænke sig til at andrage en 20—30,000 Kr. om Aaret. Derimod har jeg med stor Tilfredsstillelse fulgt den Opfordring, som Kommissionen har givet til at give 10 pCt. yderligere af Statsbidraget til lokale Landboforeninger, som sluttede sig sammen om at holde Skuer i Forening, idet jeg er overbevist om, at der ad den Vej allerede vil vindes mere. Men det er rimeligt nok, at dette forøgede Bidrag ikke vil komme de særlig spredte Egne i Jylland til gode, men det er til visse ogsaa af Hensyn til disse spredte Egne, at vi i det hele taget ere blevne staaende paa det samme Standpunkt med de faa Medlemmer og det lille Medlemsbidrag, som i det hele taget kræves af Landboforeningerne for at faa Statsunderstøttelse. Og endelig ville de 10 pCt., man giver yderligere, neppe kunne have den Indflydelse, som et æret Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) — nærede Frygt for forleden, at det kunde faa Landboforeningerne til at splittes ad, for at de saa kunde forenes om at holde Skue og derved faa de 10 pCt.; for det, de 10 pCt. kunne give mere til de smaa Landboforeninger, som ikke raade over store Midler, det kan vi alle sammen regne ud, bliver i Virkeligheden ikke et Beløb, der kan give dem Anledning til at split-